

Regelrådets uppgift är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Finansdepartementet

Yttrande över Åtgärder mot mervärdesskattebedrägerier (SOU 2024:32)

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet bedömer att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Motivering till Regelrådets ställningstagande

Utredningens uppdrag har varit att överväga och föreslå åtgärder som förhindrar eller minskar omfattningen av bedrägerier mot mervärdesskattesystemet. De flesta av utredningens förslag har som syfte att begränsa tillgången till mervärdesskattesystemet för personer som vill utnyttja det för bedrägerier genom felaktiga utbetalningar.

Regelrådet anser att konsekvensutredningen som helhet, med undantag för delspekten behov av speciella informationsinsatser, håller god kvalitet. Särskilt redovisningen av företagets kostnader, tidsåtgång och verksamhet är transparent, tydlig och detaljerad, vilket Regelrådet ser positivt på.

Mot bakgrund av den problembild som tecknas i betänkandet, där bland annat vikten av snabba, förebyggande, effektiva och proportionerliga åtgärder framhålls, anser Regelrådet att det kan vara lämpligt att planera in utvärdering av reglernas påverkan på företagets kostnader liksom träffsäkerheten vid tillämpningen av reglerna.

Innehållet i förslaget

Remissen innehåller förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244), förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och förslag till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen (2011:1261).

Utredningens uppdrag har varit att överväga och föreslå åtgärder som förhindrar eller minskar omfattningen av bedrägerier mot mervärdesskattesystemet. De flesta av utredningens förslag har som syfte att begränsa tillgången till mervärdesskattesystemet för personer som vill utnyttja det för bedrägerier genom felaktiga utbetalningar.

Utredningen föreslår att Skatteverket får förelägga den som en anmälan om registrering för mervärdesskatt avser eller den som är registrerad att lämna uppgift om företrädare och ägare. Om den som förelagts inte följer ett föreläggande att lämna uppgifter får Skatteverket besluta att inte registrera den som anmälan avser eller att avregistrera den som är registrerad för mervärdesskatt. För att ett föreläggande ska utfärdas förutsätts att det framkommit riskfaktorer för oseriös verksamhet som gör att det bedöms finnas ett behov av kontroll för att identifiera en person som inte bör få tillgång till mervärdesskattesystemet. Bedömning görs i varje enskilt fall.

Utredningen föreslår att om det vid en anmälan om registrering framkommer att identiteten eller behörigheten att företräda företaget behöver kontrolleras får Skatteverket förelägga en företrädare eller den som anmälan avser att inställa sig personligen. Om den som förelagts inte följer föreläggandet eller inte kan styrka sin identitet eller behörighet får Skatteverket besluta att inte registrera eller att avregistrera personen för mervärdesskatt.

Utredningen föreslår att Skatteverket får besluta att avregistrera den som är registrerad för mervärdesskatt om registreringen uteslutande eller så gott som uteslutande används som ett led i undandragande av mervärdesskatt. Skatteverket får även besluta att avregistrera en person från mervärdesskatt eller besluta att inte registrera en person för mervärdesskatt om det finns en påtaglig risk att registreringen uteslutande eller så gott som uteslutande kommer att användas som ett led i undandragande av mervärdesskatt.

Utredningen föreslår att Skatteverket får besluta att ett registreringsnummer för mervärdesskatt ska visas som ogiltigt i det elektroniska systemet för utbyte av information mellan EU-länder (VAT Information Exchange System, VIES) om det finns en påtaglig risk för att den som är registrerad kommer att använda registreringsnumret för undandragande av mervärdesskatt. Ett flertal andra länder har redan infört motsvarande reglering (bland annat Tyskland och Italien). Förslaget omfattar även möjlighet för Skatteverket att fatta ett sådant beslut interimistiskt, utan föregående kommunikation med den som är registrerad för mervärdesskatt. Syftet med förslaget är att stoppa företag som utnyttjar EU-reglerna för att kunna genomföra mervärdesskattebedrägerier.

Utredningen föreslår att om Skatteverket har inlett en kontroll av en mervärdesskattedeclaration och det finns risk för skatteundandragande så får Skatteverket besluta att den överskjutande ingående mervärdesskatten inte ska tillgodoräknas i avvaktan på att kontrollen slutförs. Ett sådant beslut får fattas om den överskjutande ingående mervärdesskatten uppgår till ett betydande belopp.

Utredningen bedömer att Skatteverket, då det föreligger särskilda skäl, i större utsträckning bör utnyttja det utrymme som finns i 26 kap. 13 § SFL att besluta om månads- eller kvartalsredovisning för mervärdesskatt.

Utredningen bedömer att Skatteverket bör utöka antalet kontroller av utbetalningar av mervärdesskatt.

Bedömning av delasppekter

Bakgrund och syfte med förslaget

Regeringen beslutade den 9 juni 2022 att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att föreslå åtgärder för att förhindra bedrägerier och skatteundandragande på mervärdesskatteområdet. Uppdraget skulle enligt direktiven slutredovisas senast den 29 februari 2024. Genom tilläggsdirektiv förlängdes uppdraget och skulle i stället redovisas den 30 april 2024.

I uppdraget har ingått att undersöka hur bedrägerier och skatteundandragande på mervärdesskatteområdet går till samt att bedöma vilka åtgärder som är möjliga och lämpliga att genomföra för att upptäcka och förhindra sådana bedrägerier och skatteundandraganden. Vidare har det ingått i uppdraget att särskilt överväga om det kan vara lämpligt, samt förenligt med EU-rätten, med ett förfarande där företags registreringsnummer för mervärdesskatt visas

som ogiltigt i det elektroniska systemet för utbyte av information mellan EU-länder (VAT Information Exchange System, VIES). Därutöver har uppdraget även omfattat att särskilt analysera och överväga vilka ytterligare verktyg Skatteverket behöver för att upptäcka och förhindra bedrägerier och skatteundandragande på mervärdesskatteområdet. Utredningen har antagit namnet Utredningen om åtgärder för att förhindra mervärdesskattebedrägerier (Fi 2022:11).

Utredningen har valt att inrikta utredningsarbetet på mervärdesskattebedrägerier via s.k. skenföretag, MTIC-bedrägerier¹. Redan i ett tidigt skede av utredningen stod det med beaktande av uppgifter från utredande myndigheter klart att denna typ av mervärdesskattebedrägerier i dag är dominerande och ligger bakom den klart övervägande delen av den skada och de kostnader som orsakas av mervärdesskattebedrägerier.

Det anges att mot bakgrund av den tid som utredningen har haft till sitt förfogande har utredningens arbete avgränsats och inriktats på de utredningsåtgärder samt förslag på åtgärder som bedöms kunna ge störst nytta. Utredningen har utöver den särskilda frågan om möjlighet att visa registreringsnummer för mervärdesskatt som ogiltiga i VIES särskilt prioriterat andra åtgärder som så snabbt som möjligt bedömts kunna ge Skatteverket tillgång till förbättrade verktyg i beskattningsverksamheten och i den brottsbekämpande verksamheten samt att de åtgärder som föreslås ska vara proportionerliga och effektiva genom att de träffar just de aktörer som är delaktiga i mervärdesskattebedrägerier. En övergripande inriktning har därför varit att fokusera på åtgärder som inte ger negativa effekter eller ökad administrativ börda för företag i allmänhet.

Experten Anna Sandberg Nilsson, Svenskt Näringsliv, har lämnat ett särskilt yttrande. Där anges att utöver utredningens förslag behövs en bredare kartläggning av bedrägerier och skatteundandragande, en ökad och skarpare kontroll, ökad kunskap om mervärdesskatt, ökad kunskap om företagande, förbättrad digital samverkan, identifiering och användning av skarpa digitala verktyg samt kraftfulla förenklingsåtgärder.

Regelrådet finner redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Utredningen har under arbetets gång bedömt en mängd alternativa lösningar. De olika alternativen har behandlats genom en avvägning av en mängd faktorer, där utgångspunkten har varit respektive alternativs effektivitet med avseende på syftet, att förhindra bedrägerier. Utgångspunkten har varit att ju mer förebyggande en åtgärd är i fråga om att förhindra bedrägerier, desto effektivare är den. Respektive alternativs effektivitet har sedan vägts mot till exempel dess förenlighet med EU-rätten samt vilken påverkan det har på mervärdesskattesystemets funktionssätt och på företagens administrativa kostnader.

Utredningen har bland annat diskuterat möjligheten att införa en obligatorisk anmälningsplikt vid överlåtelser av mervärdesskatteregistrerade juridiska personer. Detta skulle dock beröra en betydligt större grupp än de vars företag utgör en risk att användas för

¹ MTIC står för Missing Trader Intra Community. MTIC-bedrägerier är gränsöverskridande mervärdesskattebedrägerier där minst en av aktörerna är en s.k. missing trader, ett skenföretag. Ett skenföretag förvärvar eller ger sken av att förvärva varor eller tjänster utan att betala mervärdesskatt och levererar dessa varor eller tillhandahåller dessa tjänster med mervärdesskatt inräknad i fakturapriset, men betalar inte in mervärdesskatten till skattemyndigheten.

mervärdesskattebedrägerier, och utredningen bedömer därför att förslaget inte är proportionerligt.

Beträffande omvänd betalningsskyldighet har utredningen övervägt om det finns skäl att slopa eller sänka tröskelvärdet om 100 000 kronor vid leverans av mobiltelefoner, integrerade kretsanordningar, spelkonsoler, pekdatorer och bärbara datorer. Tröskeln infördes eftersom det inte ansågs önskvärt att alla inköp skulle omfattas av omvänd betalningsskyldighet. Detta skäl kvarstår, och utredningen bedömer att de administrativa kostnaderna för en slopad eller sänkt tröskel i nuläget skulle överstiga den förväntade nyttan med ett sådant förslag. Utredningen har även övervägt om det finns skäl att införa omvänd betalningsskyldighet för telekommunikationstjänster. Utredningen bedömer dock att enbart ett förebyggande syfte inte utgör ett tillräckligt skäl för införande. Det finns inte heller tillräckliga skäl för införande av omvänd betalningsskyldighet när det gäller någon annan specifik varutyp eller tjänst.

Utredningen har övervägt möjligheten att föreslå kortare redovisningsperioder generellt för vissa typer av företag, exempelvis under en viss tid efter att registrering har skett. Att generellt införa kortare redovisningsperioder för nystartade företag skulle dock innebära en ökad administrativ börda för företagen och för Skatteverket. Utredningen bedömer därför att nyttan med en sådan åtgärd inte skulle överväga kostnaderna.

När det gäller avhållande incitament kan inte utredningen se att det finns något större behov av förändringar. De avhållande effekter som befintliga sanktioner i form av skattetillägg och lagstiftning om skattebrott innebär anses vara tillräckliga och proportionerliga.

Det finns ingen redovisning i remissen av effekter av om ingen reglering kommer till stånd.

Regelrådet gör följande bedömning. Alternativa lösningar är tydligt och detaljerat redovisade. Avsaknad av (specifik) information om nollalternativet är i detta fall, som Regelrådet ser det, inte en brist, då Regelrådet förstår redovisningen som att de problem som finns beskrivna skulle kvarstå om inga åtgärder vidtas.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

Samtliga förslag bedöms vara förenliga med EU-rätten.

Beträffande förslaget om att Skatteverket får besluta att ett registreringsnummer för mervärdesskatt ska visas som ogiltigt i VIES om det finns en påtaglig risk för att den som är registrerad kommer att använda registreringsnumret för undandragande av mervärdesskatt hänvisas till EU-domstolens avgörande i målet *Alessio*. Där har domstolen konstaterat att det är möjligt för en medlemsstat att vägra tilldela en beskattningsbar person en registrering för mervärdesskatt i syfte att förebygga skattebedrägeri.

Regelrådet finner inget som talar emot förslagsställarens bedömning och finner därmed redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Utredningen har redogjort för de stora förluster, kostnader och skador som mervärdesskattebedrägerier orsakar i Sverige och inom EU samt att vinster från brottsligheten bland annat används till att finansiera annan grov organiserad brottslighet. Det är mot den bakgrunden mycket angeläget att de författningsändringar som utredningen föreslår kan träda i kraft så snart som möjligt. Utredningen föreslår att författningsförslagen träder i kraft den 1 juli 2025. Utredningen har inte funnit några skäl att införa övergångsbestämmelser.

Under arbetet med utredningen har framkommit att det finns ett behov av förbättrad information till företag när det gäller mervärdesskattebedrägerier och vilka möjligheter som finns för företag att agera för att undvika att bli ett led i en transaktionskedja där det genomförs mervärdesskattebedrägerier. Behovet har framförts både av personer som representerar företag och av utredande myndigheter och som exempel på förebyggande åtgärder som används i flera andra länder som utredningen har haft dialog med.

Regelrådet gör följande bedömning. Informationen om ikraftträdande är tillräcklig. Beträffande speciella informationsinsatser konstaterar förslagsställaren att det finns ett behov av sådana, men det föreslås inte hur eller av vem de ska genomföras.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande godtagbar, medan redovisningen av behov av speciella informationsinsatser är bristfällig.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

I remissen anges att det år 2022 fanns totalt 1 256 000 mervärdesskatteregistrerade företag i Sverige, varav 47 procent fysiska personer och 53 procent juridiska personer. 47 procent hade en omsättning som understeg 100 000 kronor, 28 procent hade en omsättning mellan 100 000 kronor och 1 miljon kronor, 20 procent hade en omsättning mellan 1 miljon kronor och 10 miljoner kronor och 6 procent hade en omsättning som översteg 10 miljoner kronor. De största branscherna var verksamhet inom juridik, ekonomi, vetenskap och teknik (16,5 procent), jordbruk, skogsbruk och fiske (16,2 procent), handel, reparation av motorfordon och motorcyklar (10,2 procent) och byggverksamhet (9,0 procent).

Under den senaste tioårsperioden har antalet mervärdesskatteregistrerade företag ökat med cirka 80 000, vilket motsvarar en ökning med cirka 7 procent. Den totala mervärdesskatten att betala uppgick år 2022 till 542 miljarder kronor. Ökningen sedan 2013 uppgår till 248 miljarder kronor, eller 85 procent.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

I remissen anges att samtliga förslag har som syfte att förhindra eller försvåra för personer som missbrukar mervärdesskattesystemet genom bedrägerier. Förslagen bedöms vara resurseffektiva på så sätt att de är träffsäkra, dvs. seriösa företag som bedriver normal ekonomisk verksamhet berörs i mycket liten grad, samtidigt som de administrativa kostnaderna är jämförelsevis låga för såväl företag som Skatteverket och andra myndigheter

Företagen som påverkas gör det både på ett direkt och ett indirekt sätt. I vid mening påverkas de flesta företag som är mervärdesskatteregistrerade på ett positivt men indirekt sätt av förslagen. En sådan positiv effekt är att konkurrensförhållandena förbättras, vilket medför att det blir svårare för företag att få konkurrensfördelar genom bedrägerier. Därmed kommer det att bli lättare för företag att konkurrera genom effektivare produktion, produktutveckling och nya innovationer, vilket gynnar den ekonomiska utvecklingen och samhällsekonomi i stort. Samtidigt ökar förtroendet för mervärdesskattesystemet och dess legitimitet stärks.

Den samlade bilden är att den offentligfinansiella effekten överstiger de samlade kostnaderna med mycket stor marginal. Enligt utredningens uppskattning uppgår den samlade offentligfinansiella effekten av förslagen och bedömningarna till mellan 400 och 500 miljoner kronor per år vid fullt genomslag. Utredningen uppskattar att den administrativa bördan för företagen ökar med cirka 2,3 miljoner kronor. Till detta tillkommer en beräknad negativ ränteeffekt om cirka 14 miljoner kronor för företag som kommer att behöva redovisa mervärdesskatt med kortare perioder än ett år. Den samlade kostnadsökningen för företagen kan därmed uppskattas till cirka 16,3 miljoner kronor. Kostnaderna för företagen redovisas under rubrikerna *Administrativa kostnader* och *Andra kostnader och verksamhet* nedan.

Förslaget om att införa en möjlighet för Skatteverket att förelägga om att inkomma med uppgifter om företrädare och ägare, förslaget om att det införs en möjlighet för Skatteverket att förelägga om personlig inställelse och identitetskontroll vid registrering samt förslaget om att det införs en möjlighet för Skatteverket att förelägga om personlig inställelse och identitetskontroll vid registrering om det behövs för att fastställa om förutsättningar för registrering fortfarande föreligger bedöms var för sig påverka något hundratal företag årligen. Övriga förslag bedöms inte påverka företagen alls.

Administrativa kostnader

Skatteverkets bedömning om en restriktivare tillämpning av reglerna om redovisningsperioder medför att något fler företag under ett eller några år kommer att redovisa mervärdesskatt månads- eller kvartalsvis i stället för helårsvis. De företag som berörs är främst nystartade företag där det finns en osäkerhet om de kan komma att användas om ett led i undandragande av mervärdesskatt. Enligt Skatteverkets statistik uppgick år 2022 antalet juridiska personer som inte är äldre än två år och som är registrerade för mervärdesskatt för helår till 18 500. De företag som kommer att beröras av utredningens bedömning befinner sig till största delen i denna grupp. Det bör dock vara en mycket liten del som direkt kommer att beröras. Utredningen bedömer att några hundra av dem kommer att behöva redovisa mervärdesskatt kvartals- eller månadsvis under något års tid.

Det finns få studier som undersökt merkostnaderna för företag att redovisa mervärdesskatt kvartals- eller månadsvis i stället för årsvis. En aktuell studie som berör frågan är *Förstudie – Företagens kostnader att hantera momsavgift från 2023* som utförts av Trinovo Consulting på uppdrag av Svenskt Näringsliv. Enligt studien uppgår kostnaden för att redovisa mervärdesskatt årligen till 350 kronor för ett s.k. normaleffektivt företag utan anställda. Med antagandena att den uppskattade kostnaden motsvarar den genomsnittliga kostnaden för att lämna en mervärdesskattedeklaration för den aktuella gruppen och att denna kostnad är densamma oavsett om deklarationen avser ett år, ett kvartal eller en månad kan merkostnaden att gå från årsredovisning till kvartalsredovisning beräknas till 1 050 kronor (3×350) och från årsredovisning till månadsredovisning till 3 850 kronor (11×350). Det är svårt att uppskatta hur många fler företag som kommer att redovisa mervärdesskatt kvartals- eller månadsvis i stället för årsvis om Skatteverket inför ett mer

riskbaserat arbetssätt inom ramen för vad som är möjligt med befintlig lagstiftning. Med ett antagande att det handlar om mellan 100 och 1 000 företag och att hälften går från redovisning per år till kvartal och den andra hälften från år till månadsredovisning kan den samlade kostnadsökningen beräknas till mellan 245 000 kronor $((50 \times 1\,050) + (50 \times 3\,850))$ och 2 450 000 kronor $((500 \times 1\,050) + (500 \times 3\,850))$. Om den verkliga kostnadsökningen ligger däremellan uppgår den till 1,3 miljoner kronor $((0,245 + 2,45)/2 = 1,347)$.

Enligt utredningens bedömning bör Skatteverket utöka antalet utbetalningskontroller. Att bli föremål för en kontroll medför en kostnad för det företag som den är riktad mot. En relevant fråga är dock hur kostnaden ska betraktas rent principiellt: Ska den ses som en administrativ börda för alla företag eller enbart för de företag som inte får ett ändringsbeslut med anledning av kontrollen? Utredningen väljer att se den administrativa kostnaden för företag som får ett ändringsbeslut som en del av konsekvensen av att ha lämnat en felaktig mervärdesskattedeclaration. Som en följd av detta uppskattas endast de administrativa kostnaderna för företag som blivit föremål för en kontroll, som inte resulterar i ett ändringsbeslut.

Kostnaden varierar stort mellan olika företag och är beroende av komplexiteten i den fråga som ska utredas, hur omfattande verksamheten är, hur redovisningen hanteras i det aktuella företaget etcetera. Det saknas studier eller annat underlag för att bedöma kostnaderna av att bli föremål för en utbetalningskontroll. I stället får en uppskattning göras utifrån rimliga antaganden. Mot bakgrund av att det är stor skillnad mellan olika företag antas att tiden de allra flesta företag behöver lägga ned under en kontroll varierar mellan en timme och fyra timmar. Med ett antagande att en större andel behöver lägga ned en timme än fyra timmar kan den genomsnittliga tiden antas uppgå till två timmar. Med beaktande av en månadslön för en kvalificerad ekonom på 41 400 kronor ger detta en kostnad på ungefär 950 kronor per kontrollerat företag $((41\,400/160) \times 2 \times 1,84 = 952)$. För att beräkna den totala ökningen av kostnaderna för de företag som blivit föremål för en kontroll men inte fått ett ändringsbeslut måste en uppskattning göras av antalet. Enligt uppgifter till utredningen (tabell 3.13 i avsnitt 3) resulterar lite mindre än hälften av alla utredningar i ett ändringsbeslut. Det är svårt att bedöma storleken på den ökning av antalet utredningar som förslaget leder till. Ett inte orimligt antagande är att antalet utredningar ökar med 2 000. Med en träffsäkerhet om 50 procent skulle det innebära att cirka 1 000 företag ytterligare blir föremål för en kontroll utan att det leder till ändringsbeslut. Den samlade kostnaden för dessa företag kan därmed beräknas till 950 000 kronor $(950 \times 1\,000)$.

Andra kostnader och verksamhet

Utöver ökningen av de administrativa kostnaderna enligt ovan påverkas företagen genom att fler företag får lämna mervärdesskattedeclaration kvartals- eller månadsvis i stället för årsvis. Effekten för företagen utgörs av den räntekostnad som motsvarande krediter hade medfört genom annan upplåning. Räntekostnaden varierar mellan olika företag beroende på till exempel kreditvärdigheten för det enskilda företaget. Det är därför svårt att uppskatta den totala räntekostnaden för företagen. Som jämförelse kan den offentligfinansiella effekten användas. Den uppskattades till mellan 2 och 17 miljoner kronor. Eftersom staten kan låna på andra villkor än företag är räntekostnaden för företagen högre än den offentligfinansiella effekten. Med antagandena att den genomsnittliga räntekostnaden för företagen är 50 procent högre än statslåneräntan och att 500 företag kommer att påverkas kan den samlade ökningen av räntekostnaden uppskattas till cirka 14 miljoner kronor $(1,5 \times (2+17)/2 = 14,25)$.

Regelrådet gör följande bedömning. Redovisningen är transparent, tydlig och detaljerad, vilket Regelrådet ser positivt på.

Regelrådet finner således redovisningen av förslagets påverkan på berörda företags administrativa kostnader samt övriga kostnader och verksamhet godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Förslagsställaren betonar vikten av att samma villkor gäller för alla företag för att marknaden ska vara sund och välfungerande. Genom att försvåra för företag att konkurrera genom att inte följa skatteregler, eller få en bättre position genom bedrägerier, förbättras villkoren för företag som följer reglerna. Konkurrensen kommer därmed i högre grad att ske genom produktutveckling och effektivare produktion, dvs. på ett sätt som gynnar den ekonomiska utvecklingen i stort.

Regelrådet bedömer att informationen i remissen är tillräcklig utifrån förutsättningarna i ärendet och finner därmed redovisningen av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Det finns ingen information i remissen om regleringens påverkan på företagen i andra avseenden.

Regelrådet finner inget som talar för att det skulle finnas någon påverkan på företagen i andra avseenden än de som har redogjorts för ovan och finner därmed avsaknad av redovisning godtagbar i detta fall.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

I remissen anges att de flesta av utredningens lagförslag syftar till att begränsa tillgången till mervärdesskattesystemet för personer som missbrukar det genom bedrägerier. Inget av dessa förslag påverkar seriösa företag på något betydande sätt och därmed inte heller småföretag. Däremot påverkar utredningens bedömning om att Skatteverket i högre omfattning bör tillämpa möjligheterna att besluta om kortare redovisningsperiod än ett år just små företag. Syftet med bedömningen är dock att tillämpningen ska ske restriktivt och att det främst är i fall där det finns en osäkerhet om att missbruk kan ske som det blir aktuellt. Det anges även att ett beslut om kortare redovisningsperiod än ett år efter en tid kan ändras, vilket innebär att det ofta avser en begränsad tid. Den sammantagna bedömningen är att det endast är en mindre andel av de mindre företagen som påverkas och att det oftast kommer att vara under begränsad tidsperiod.

Regelrådet gör följande bedömning. Regelrådet noterar att det främst är mindre, nystartade, företag som kommer att få ökade kostnader till följd av förslaget, vilket kan vara av särskild betydelse under uppbyggnadsskedet. Det hade förbättrat konsekvensutredningens kvalitet om det hade funnits ett utökat resonemang om sådana konsekvenser, men eftersom det finns mycket information i konsekvensutredningen som helhet kan delaspekten ändå anses godtagbar.

Regelrådet finner således redovisningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning godtagbar.

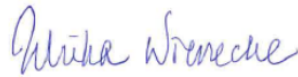
Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 23 oktober 2024.

I beslutet deltog Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Peter Nilsson, Lennart Renbjer och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av Ulrika Wienecke.

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Ulrika Wienecke
Föredragande